

DEBRECEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 frt — kr. Negyed évre 3 frt 50 kr.
Fél évre 5 — „ — — — — — — — — — — — — — — —
Előzetesül jónak minden közönség: FÜ-PLACZ,
V. K. S. R. 7. HÁZ FÖLDÉSZINT a szerkesztőség
szolgálatára küldendő.

Előfizetheti helyben:

TELEKODI K. LAJOS és IG. CSÁTHY KÁROLY
könyvesboltoknál a szerkesztőségnél,
— egyelőre a postabirodalom utján.

Hirdetési díj:

Óránkénti díj 5 kr.

Nagyon terjedelmű, mint szintén több oldal
hirdetéseknél, alkalmanként a legelőször
ár 4 frt.

Helyszíni: minden helytartó külön 30 kr.

„Nyilatkozat” megjelölés kérésével
díj 15 kr.

Név- vagy névtelenül bejelentett hirdetések
nem tartoznak a díj alá. — Ugyanazon ké-
rletnek nem adhatunk vissza.

Régi hang. Új tanács.

— Figyelmeztető. —

A nemzetiségi kérdés, mely már oly sok álmatlan éjszakát szerzett államfőnknek, mint a Banco szellem fel-feltámad és hol itt, hol amott, kísért rémes és fenyegető alakjában.

De talán sohasem tűnt az fel oly aggasztónak, — még a forradalom korszakát sem véve ki, mint épen most, midőn az északi medvé titkon és nyilvánvalóan elköveti, hogy a butaságot épen hazánkban is aljas cizéjai kivételére felhasználja.

A mi azonban leginkább fáj a hazáján szeretettel csüggő magyar embernek, az a léha közönyösség, melylyel épen a magyar kormány viselkedik minden illyen aggodalmi iránt.

El-el-pufogat ugyan a miniszterelnök ur egy-egy bombaszókat diktálót az országgyűlésen, igéri, hogy majd így, majd úgy lesz, de bizony ő rajta is betelik a közmondás ez ügyben tevékenységét tekintve: a mely tyuk sokat káráll, keveset tojik.

Pedig már oda jutottunk, hogy oláh, tót, rác, horvát mindenféle szelett-vedett jévevény nemzetiség magának tartja ezt a földet, hol éket századokig nemcsak megtűrtük, hanem velünk egyenlő jogokban részesítettük, oda jutottunk, hogy többé már nekünk nem marad hely az ősi örökségben s nem sokára kivér a tót bennünket, vagy legalább akarna, ha tudna, nemcsak hazánkba, hanem hazánkba is.

De ez a mi böles kormányunk előtt másod, harmadrendű dolog, reá nézve sokkal fontosabb üldözni a szabadelvűség köpenyegé alatt a valódi szabadelvűteket, lázadókként banni el azokkal, kik őket a valódi lázadókra, honárúllókra teszik figyelmes.

Es ez, ugy látszik, minden közös-ügyes kormányunk erendődü bűne, hogy rémekpeket lát ott, a hol nincs semmi baj, a valódi veszélyt pedig nem akarja észre venni. A nemzetiségi túlzások mellett, saját nemzetünk élénk életnyilatkozataiban pedig forradalmi tüneteket keres.

Bizony nem ártana, ha a kormány megkeresztelné valamelyik könyvtárban báró Wesselényi Miklósnak még 1843-ban kibocsátott emlékiratát: „Szózat a magyar és szláv nemzetiség ügyében”, s elolvasná az abban foglalt s mai napig is nagyon figyelemreemelő dolgokat.

Wesselényi abban kérte a kormányt, hogy „felhagyva a forradalmi s különszakadai törekvések remképeivel vádolt hazafiak üldözésével, fordítsa egész figyelme az északi hatalomhoz s annak népeivel szót, már rég titokban táplált s naponként inkább fejlődő ellenséges nemzetiségek veszélyt szüldető törekvéseire.”

Ha ezeket még most is, 35 év múlva elmondásuk után, komoly figyelmre említené, s teiteit a szerint irányozná a kormány, még megérhetné a megfájlászenézést, melyet subventionált lapjai számára már kitalálásba helyeztek. (Szerk.)

De azt hisszük, hogy ebben a sikamlós ónos időben, a ki egyszer a lejtőn sziklani kezdett, nem állhat meg, míg orrára nem bukik.

Vándor.

Az ezred zászlója.

Humorisztikus elbeszélése a katona életéből.

(Folytatás.)

— Nos nem szól egy szót sem; nem tudja? Szép; node tudom én. Menhetlenül sánczabságra fog itéltetni, legalább vagy 20 évre. Legszívesebben volna ugyan fölé lőni, hogy a szentségűző kezek ezredtünk gyalázata s a világ borrányára többé ne láttassanak.

Csak ezután következett az ítélet. — Borzasztó percek voltak ezek. — Bálintnak fejében csakugy lüktet a vér: szeméi előtt mint egy homályos chaosban keringet minden. Ugy érte, mintha üszkőn állna, vagy mintha egy megmérhetlen látatengerbe slyedne alá, melyből mégis lassan-lassan újra felszínre emelkedik s a forró habok tetején első, mit fölyllyt szeméi megpillantának, az írószála előtt álló sasteintű ezredes. — Mind abból tehát, amit az ezredes neki ítélt képen mondott vala, csak annyit tudott megjegyezni, hogy a dolgot tartja szigorú titokban, míg az ügy ő excellentiájával megbe-

— A képviselőház tegnap a büntetőjavaslat függőben maradt szakaszait tárgyalta. Az igazságügyi bizottság javaslatát majdnem változatlanul elfogadtattak s így a büntető-törvénykönyvi javaslat legközelebb már át fog viténi a főrendekhez.

— **Újabb kudarc.** Hogy Tisza nem hiába ment Bécsbe, hanem újabb vereséggel jött haza, s újabb engedélyt tesz Ausztriának hazánk rovására, az kiteszik a bécsi „Mont. Revue” következő szavaiból: „A magyar miszterek holnap érkeznek ide, létrehozni az utolsó megállapodásokat a kiegyezési törvényekre nézve. A bankszabályzatot illetőleg csak a czimkérésben forog fenn eltérés; a magyar kormány ahhoz regaszkodik, hogy a bank „osztrák-magyar bankársulat”-nak nevezze el magát. De ugy hisszük az osztrák kormány aligha érzi magát inditatva, a birodalmi tanácsnak ilyen javaslatot tenni. A 80 millió adósság kérdése alkalmisint a restitutió kérdésében létrejövő kompromisszumban alapul fog szolgálni. A pénzügyi vonakot illetőleg bizonyosnak látszik, hogy a magyar kormány elfogadja a kölcsönjavát lezártat három frtra, ha Bécsben a kávévám felémelik husz frtra. A legközelebbi napokban folytatandó alkudozásokkal mindenestre befejezésre kell juttatni a kiegyezési kérdéseket.

— **Az alapok s alapítványok kezelésének megvizsgálására kiküldött bizottság,** nagyban és egészben helyesnek találta az eddigi kezelést — bár részletesen kiterjed az ügy az ingatlanok, mint az ingók, előlegek, kölcsönök, konverziók stb. megvizsgálására, s e részben konstátál egyes téves intézkedéseket — azon javaslatot teszi, hogy jövőre egy, a képviselői és kormányköröktől távol álló elemekből alakítandó bizottság gyakorolja az általános ellenőrködést az alapítványok körül addig is, míg ezek jogi természetű eldöntésvé, bekövetkezhetik a törvényes intézkedés s kezelés meghatározása céljából.

A Mileticsper.

— Végtárgyalás. —

Vil-ik nap. Dr. Polyt Mihály védő ügyvéd: sokáig habozott a védelem elvállalása iránt, mert azt hitte, hogy akadni fog a főváros kitünő ügyvédei között, aki az érdekes perber a védő szerepét elláralja. De a vizsgáló folyamatra arról győzte meg, hogy a védő szerepét perben csak oly ember illel, ki a delmagyarországi viszonyokat ismeri.

Polyt is eszadakozik a királyi ügyész azon állításához, hogy e per politikai és irányper és ezen irányzatosságát a saját szempontjából igyekszik bebizonyítani. — Minden előtt Rankovics egységiségét, mint megbélyegzett emberét és ennek alapján vallomását támadja meg. Azután áttér az alanyi tényálladékre taglalásra és azt állítja, hogy Miletics sohasem conspir, mert ő nyílt jellemű ember. Egész élete az politikai pályája a nyilvánosság volt. 1861-ben pártot alakított a magyar államiság mellett, s az időben irt cikkeit a magyarok ma is megjeljenek. A tárgyi tényálladéka nézve Paulert idézi, kinek véleménye szerint a gyauouok nem képeznek bizonyítékot, ha a tárgyi tényálladé meg nem állapított.

Miután védbeszédében az összes vádpontokat taglalta volna, összefoglalván az elmondottakat, kéri védenozót alanyi és tárgyi tényálladé hiányában felmenteni a felelőségért vádjá alól.

A tárgyalás folytatása délután 4 órára tüzettett ki.

Délután az ügyész felelt Polyt védbeszédére. mire Polyt erősen támadta meg a körvádlót. Miletics a végszóval élve, igen kimerítette a szóbaból. A folyosón találkoztott Agnessel. Némán, de egymás gondolatait érte, szorítottak kezét.

Igy hozza össze a balsors az embereket.

— Az ezredes elutazott a generális ő excellentiájához. Hogy ő magassága mit szögt midőn megtudá, honnan került az a megérdemjelzett, megünneplent s toaszokkal felköszöntött lyuk a zászlóra, nem tudjuk. De hogy legokosabbnak találta egyet mosolyogni az érdekes historian s tul lelkiozmeretességéből nem bolygatni tovább a már ugyis feledésbe menő dolgot, azt a következmény megmutatta, mert a zászló s annak tartója az örömezt, megtartották továbbra is nyert jutalomdíjukat.

Bálint még egyszer az ezredes canceláriájába ezítaltott. Az árva bakának volt megint mitől reszketni. Azt hitte — no most már csakugyan vége lesz; a borzasztó ítéletet föl fogják olvasni.

Üdvözlet Mileticsnek Odessából. Jan. 13-iki kelettel a következő távirat érkezett Miletics nevére a Fortuna: A bilincsek kettészakadnak, a rabszolgaság el fog veszni, ellenségeinket elviszi az ördög, Dusán utódi karddal kezükben nemcsak meghozzák a szabadságot, téged, szerb martyr tisztelt Stojkovic Lázár” és még 9 aláírás.

— **Vegyesek.** Ujjpártalaku Horvátországban, az lemond a közögi ellenzékeskedésről. A „Haza” által a Kohu Gyula ellen indított perben vádolt felmentet. Száz hét éves francia diploma halt meg közelebb; neve Mirvuk Lajos 1775-ben született. A szurony hatalom Árvában ütötte fel először fejét, ott már a kormánypart csak szuronyok mellett tudta keresztülvinni jöelét. Ausztriából fővárosunkba magyar levelet irt az ottani polgármester.

TOLLRAJZOK.

I. György Aladár.

Ha zsebredugott kezekkel végig megy az utcán, a laicus járó-kelők legfeljebb csendes néptánitót gyantának benne, vagy bukott kőbányai dísző-kereskedőt.

Csak midőn a hatvani utcából kiérve, balra fordul az „Athenaeum” felé, s hamiskásan folytat két oldalra pisilög szemeit felveti a „Pesti Napló” szerkesztőségének alakjára, és bajusza alá mosolyog, ekkor lehet előbbi nézetét megváltoztatni; és már ekkor elmondhatjuk reá, hogy „a laikus m a c s k a, nagyot ugrik, s egeret fog.”

Heji az a mosoly ott a bajusz alatt nagyon sokat fejez ki.

„Ma neked, holnap nekem.” gondolja ilyenkor a Hon György Aladárja.

Ezeknek a diszentereknek Kaas Ivorral az életük könnyű most már ellenzékessékné. Hisz szolgáltattunk mi hét év alatt elég anyagot a vezérekre, entréfélékre, és ujdonságokra. Eltekintve a legnagyobb csudaborgásról, mit csak egy szerkesztőség valaha elkövethezt.

Hiszen kért volna csak tölem tanácsot Jókai és ne Hegedűstől; gondolja magában, tudom a „Hon” d o l g a m é g m a i s j ó l m e n n e .

Felkértük volna a Naplókat, hogy hurcolkodjanak át a mi redactionunkba, mi meg átköltözzünk az ő szerkesztőségükbe.

A lapok maradtak volna régi pártállásuk mellett, csakhogy Hegedűs és Szathmari Gyuri helyett, Kaas Ivor, és Acasdy Náczy irták volna ezután a „Hon” véres cikkeit. Mi pedig az ő általuk cserben hagyott pillitkerdelést folytatjuk volna saját orgániumjunkban —

Ép mint hajdan Horváth Boldizsár Andrásy ministeriumának, ugy György Aladár a „Hon” szerkesztőségének legradikálisabb tagja — csupa kilöncségéből.

Két nevezetes ember természeté van benne egyestve.

Kezdetben, illetőleg Tisza fordulóság Budapestén cynicusnak, Diogenesnek tartotta minden ismerőse.

A fusio óta azonban a ő s „Nagyságos ur”-nak tartja magát, és kezd epicurusai életet élni. Jól jelképezi a magyar demociatiát.

Most már csak a külvilágra nézve Diogenes, otthon valóságos sybarita-életet él.

A cynismus is csak inkább régi már-már rajta, s feltűnési viselkedet.

Mert természetes alakja elárulja, hogy Lucullus igen gyakran szokott Lucullusnak vendége lenni; s ha nem tudnók róla, hogy arca az Alpeceken fagyott meg, azt volnaék kénytelenek hinni, hogy a lucullusi lakomákra Bachus ur is hivatalos. Így azonban nem gyantjuk.

Annyi azonban áll, hogy született pae-
*) Az igért arazekespanozokot ime, megkezdjük. Méltóban s rovatlan nem köszönhetünk be, mint hogy főiskolánk egykori növendékét mutatjuk be. Szerk.

dagogus, és szakember. A nyilvános vizsgálatok nélküle soha sem történhet meg. És bántalmos, hogy genialitását a kormány nem igyekezett kiaknázni. Hogy a különben oly hálás kormány részéről elamelukozódásért semmi elismerésben nem részesült, annak nem ő az oka.

Mert, ha dr. Oláh Gyulát megtehették tanfelügyelőnek csak azért, mert mint kormánypartit képviselő megbukott; bátran megtehették volna Aladárt az ország közegészségügyi tanács tagjává.

Hogy reá nézve miért nem nyílt fel a bőség szaruj? ezt bajos volna meghatározni. Némelyek azt állítják, hogy a Metherich szellemet örökölt magyar miniszterelnök nem jó szemmel néz reá.

A párisi commune uralma 1871-ben hetvenhárom napig t.rtott.

György Aladár még abban az időben keményen verte a vasat. Felhasználta a rövid időt, és összekötöttebe lépett azokkal az izgága emberekkel, kiknek Thiers ur oly szépen koppintott körmükre a hetvenegyedik napon.

Persze, hogy ő Jókai urannak fejébe nem láthatott, s nem tudhatta, hogy ez, mint szerkesztő, ugy van politikai lapjával, mint az egyszerű ember, kinek két lóva volt, s az egyiket fiának akarván ajándékozni, választást engedett neki ily szavakkal:

„Látod fiám, két lóvam van, a szürke meg a deres; választhatsz közülök, de a szürkét nem adom.”

Ö még akkor nem is gondolta, hogy csak „halbrechts”-et szabad csinálni a kalvinista koma vékony nyaku képviselőjének és cimboráinak.

Miután azonban Jókai egyik regényében igen szépen megírta, hogy csakis fiatal korunkban vagyunk szabadelvűek, György Aladár pedig érezvén magában, hogy őregszik, hátat fordított a kedves szocialisták eszméinek, uszott ő is az árall.

Már egészen meg is feledkezett volna arról, hogy hajdan mily hitvallás próféta volt, midőn az aranyes napokat egy kis intermező megzavarta.

Othon égi kellemesen esziközogtatott. Fején horgolt sapka; lábait arannyal átvért tőrök papucsok övák a meghülés ellen; s terjedelmes potrohát hálókötőse rejti el a kandi szemek elől, midőn minden kopogás nélkül beállit hozzá egy hajdani socialista pajtás, ki a commune szingyraszása óta szanaszét kóborolván a világban, eszébe jutott, hogy Budapestén is van egy véres szűtő, confrater.

A fusio által csepegtetett esigavér meghült erében.

Első gondolata volt: „Ha ez Tisza megtudja, sohasem leszek tanfelügyelő;” ugyan melyik öreg ördög juttatta ennek is eszébe a talakori butasomai?!

E gondolatok azonban nem használtak semmit, út tenni kellett. Eltagadni nem lehetett, hogy ő nem Aladár, hanem Endre, mert ezt külföldön jobban ismerik, mint őt, (pedig ezt jó lett volna mondani, mert Endréről ország világi tudja, hogy hét peesetés Lónyaysta.)

Elkezde magyarul hazánk jelenlegi politikai viszonyait.

„Az idők megváltoztak.” S mi is belátuk, hogy Magyarország népe nem elég érett a ma eszméire kedves Mostó, mond Aladár egy kurta szivart válasza ki a regalia mekad közül vendége részére, csakhogy meggyőzte, hogy vére vére vertejékéből az ily demokráta részére füstje finomabb.
(Vége köv.)

BUDAPESTI HIREK. A rendőrség három reményteljes fűt kísért be lopás miatt. Földváry Mihály pesti alispán helyére, ki egyszerűsmond orsz. képviselő is, gr. Vay Lászlót emlegetik. Rakossy Jenő az igazságügyministeriumhoz fogalmazó gyakornokká nevezetett ki. Soldosné még eddig nem határozta el magát, hogy a nemzeti színházhoz szerződjen-e? Az egyesves önkéntesek bált szándékoznak tartani.

Színházi csarnok.

„Sárga csikó.”

Debreczen, jan. 15.

A „Falu rosza” első előadása óta nem mentünk ily érdekel színházba, mint ez estén, a midőn egy elhírelt népszínművet mint új tüneményt akartunk élvezni. — Ez élvezete nagyrészt meg is találtuk, bárha e mű abszolute becsület nem mondható, sőt egyes szembeöltő hibái rossz hatást is szülnék. — Mióta Tóth Edde megteremtette a „Falu rosza”-t, az őta a népszínműirőnk ép oly mintája van, mint a drámaírónak Schakespeare, és ez idő őta a közönség igényei is nőttek, mert ma már a népszínműnek komolyabb hivatása is van, mint a vasárnapi közönség mulattatása. — Az irdalomban oly helyet foglal el, mint bármely más drámaíu műfaj. — Ma már nem elégszünk holmi szemétnel szedett, vetett, rongy alakokkal, melyek bukenczet hánnyak a színpadon. S mikor a három felvonás végeztével vége van a sok összefüggéstelen, semmiből összetakolt

tragikomikus események sorozatának, s hallottunk egy pár csinos népdalt, nem mondjuk rá, hogy népszínmű, mint hajdan. — Mióta a nemzeti-színház átadta a népszínművet a népszínbáznak, a népszínműirősi szenvedély lazulit, s ma már csak kevesen foglalkoznak vele, mert hiszen felesleges is volna, van a népszínláznak egy tikárja és egy rendezője, ellátja az a színházat darabokkal mindíg, olyannal a milyen kell. Csepreghi elkezdve a szép „Vízözön”-től, egész le a „Lumpácius”-ig és „Utazások”-ig ír darabokat a szerint, a mint a népszínbáz igénye és igénye kívánja. Pedig kár ezt tennie. — Csepreghi egyike kitünőbb teletéségeinknek, és ha műgondal, zavartalanul és nem vadási munkát készít, tud irni egy „Vízözön”-t, tud írni egy „Sárga csikó”-t és hisszük, hogy irt több jeles művet.

A „Sárga csikó” ha nem is tünemény, de mindenesem tüneményeszerű. — Gazdag mében és drámai helyzetekben. Inkább mondhatnánk kitünő népdramának, mint népszínműnek. S talán ha Soldosné akjaira dal nem kell, inkább illelt volna a nemzeti-színház deszkáira, mint népdramára. Kidolgozás tekintetében egyikké megerkelnek látszik, s némely alakok belete vannak ékelve, erőltetve a darabba. — Eredeti új typus alig van benne, kivéve a saúta koldust, ez azonban nincs tökéletesre. — A cigányt, zsidót, kántort, bókárt, a népszínművek e hagyományos kékkeit e darab sem nélküli; ez alakok már annyira megszokottak, hogy ezek nélkül népszínművet képzelnai is nehez. —

A darab meséje ez: Bakaj András (Vezéri) legény korában annyira megszeret egy sárka csikót, hogy felteszi magában, miszerint minden áron öve lesz. Megalkuszik a csikóra 400 ezüst forintban s a helyét kifizetése meggyilkolja a sárrejtő tisztartót, ki a szabadkai vasárról reá haza lovak árval. A gyilkosság gyauyuja Csorba Márton csikós gazdára (Lóvaszi) esik, ki a tisztartótól reá viszonyban él — s pár nappal a katasztrópha előtt fenyegette, — Csorba nem tudja tanukkal igazolni az alábbi, el lesz itélve, s 15 évet ül ki Vácson. Ég akkor szabadul ki a hüvőből, midőn fia, Laezi (Szabó B.) menyegzőjét akarja megülni Bakaj András leányával, Erzsikével (Nyilvai). Laezi nem sejtji, hogy atyja él, kiköszörtöt vetelytársának atyja a pusztabíró (Tiszai) azonban elmondja, hogy atyja lökött volt, s egyuttal értesére esik, hogy haza jött. Eddig az első felvonás. A 2-dikban legszebb drámai jelenet, midőn Laezi felléborodva hazatér, s megmondja atyját, hogy miért nem ment világra, ha már szegyetten hozott családja. — Az öreg görnyedezik a vad szuly alatt, de állítja, hogy a tisztartó dolgában teljesen ártatlan. Laezi atyja keblére omlik. — Mikor azonban az öreg hazafelé tartott, a Tisza kompjja felfordult s ő a vízbeportyánsok segitén akarván, egy szabadon legelőre esik hátán megmüti Laezi menyasszonyát, Erzsikét. — A csikót azonban nem hagyta a Tiszaparton, hanem azon jött haza, s este szándékozott bitangjára hagyni. A csikó a sárrejtő uraságé, s a pandurok keresik. A pusztabíró Laeziek házához jön s az istállóban meglik a csikót. Laezi megtudván, hogy atyja megmentette kedvese életét, magát valjja lököttnek, és mikor el akarják fogni, megürik. — Elmegy a Bogár Imre bandájába.

A 3-ik felvonás első része a hólyagos csárdában játszik. Az öreg Csorba ide jön fiát keresni, s a csárdástól megtudja, hogy két koldus ismeri Pityke Bandit, a sárrejtő tisztartó valódi gyilkosát, mert conventiót tusznak a titoktartásért. Az egyik koldust, a vakot meg is csipték. Ez időben benne anyit bevall, hogy a gyilkos kapufőfáján egy faszent van kifaragva, ő ez szaktá megtagogatni. Elmegy tehát a vak koldussal e házat keresni. Laezi ez alatt Bogár Imre bandájával szinte a hólyagosba jön, de a bandát a pandurok szétverik. Laezi nem lövi ki fegyverét. Erzsike jó őt keresni és Laezi a csapártól megtudja, arya horát ment. Ő tudja, hogy Bakaj András kapuján van a faszent. Meg akarja tehát akadályozni, hogy menyasszonya atyját szegyen érje. Ég akkor ér Bakajhoz, midőn az öreg Csorba kiharja a pusztabírónak mondanai, ki volt a valódi gyilkos. Az öreg nem hajja végre bosszuló szándékát, hogy „ma nekem, holnap nekem” ezután ülje le az igaz gyilkos. Eláll e szándékától, s a fiatalok egymáséi lesznek.

A miut e röviden vázolt meseből is kiténik, a darab érdekes, és valóban drámai mozzanatokkal van telve.

Néhány hibát kell azonban kiemelnünk. Nevezetesen, mielőtt egy-egy esemény, vagy helyzet bekövetkezzék, egész az unalmaságig terjedő előkészületek tétnek rá. Egész bátran elhagyható párbeszéd, vagy hosszúra nyujtott elbeszélésekkel van telve. Sőt egész jelenetek is kihagyhatók. — Az öreg Csorba ártatlan meséjét legalább hatszor is végig kell halgatnunk, az öregöt elkezdve egyik a másik szájába adja.

Hogy az öreg egy más csikóját menti meg Erzsikét, ez csak a mese, és szövevény előre látható elnyújtására ezéioz. Maga az alapesmet képező kiindulási pont majdnem nevetésgés. Egy legény mert egy Sárga csikóra kedve szotyran fogja magát és gyilkosságot követ el és enged maga helyett egy ártatlan 15 évig súlyos börtönbe szenvedni, holott e 15 éven által magát he e s ü l e t e n e k hiszi és valja. — Ez ember nem bünbűdik söt utolsó pillanatban is becsületét félti mintha bizony tudná hitni a közönséggel, hogy az van neki. — A szerző e hi-

7. nov. 24

rtalma. — teljesly
nyak vére
0 szék 85 kilo.
" 80 "
" 60 "
" 60 "
" 50 "
" 85 "

S Európa mégis túri ezt! Le van törve a porta ereje, s a békekötés keserves lesz.

A bolgárok, a török és muszka holteteiket francia orvosoknak adják el, darabonként 10 frankjával.

Az előadás ez első alkalommal még gyenge, de a szerepek mind jeles kézben levén, még jó előadásra is számíthatunk.

— Magyar ember muszka fogságban. Dr. Fénykövy Alajos hazánkba, ki török szolgálatban volt.

— VIDEKI HIREK. Szegeden Kann Janka A „jósnó” című drámáját fogják előadni. Subventiót szorít lap jelent meg hazánkban.

— Csatáról. — Muszka-török háború. — Török testvéreink az utolsó harcot harcolják!

UJDONSÁGOK. Hajdúmezei bizottsága holnap délelőtt közgyűlést fog tartani a megyeháznál.

Rajta, rajta, csak a jó kedv éljen! A debreczeni „függetlenség” kör „holnap esti báljára fűggeszti most a polgári elem méltó figyelmét.

— Személyi hír. Patay István egészségi állapota folyórat egyforma. Betegsége nem látszik aggasztónak.

— A debreczeni függetlenségi kör holnap báljára megyek váltatók előre Veres László ur piacutazai kereskedésében.

— Halálozás. A legmélyebb részvétellel vettük a megrendítő csapás hírére, mely Kállay István gyakorlóiskolai tanár kedves családát a legérzékenyebben sújtotta.

— Szinházi hírek. Szinházunkhoz Majtényi Flóra ismert nevű irónő „Gyógyhatás” című három felvonásos vígjátékot adott be színházunkba.

— Rott Lipót és testvére női divatüzletében városunkban már számos év óta a legjobbjárulékos üzletnek, hogy hasonlók az A. Jelen báljában ismétlődő bátran ajánljuk a t. közönség figyelmébe ez üzletet, mely a

pontból is óhajtanók, ha az új termékek mihamarabb előadnának színpadunkon.

— Tánccs-rend a „függetlenség” kör „tánccs-vigalmára” (1878.) Szünet előtt.

— Az iparos tanoncok városunkban csak nem akarnak alkalmazkodni a törvényhez, és megbarátkozni azon eszmével, hogy iskolába csak kell járni.

— Gyászír. Ma temették el a kípótlhatatlan vesztésű fájdalmas érzetével Kalchbrenner Henrichet élte 62-ik évében.

— Szivarok figyelmébe. A dohány- és szivarok legelőkelőbb árszabályban 36-dik tétel alatt felsorolt virginiai salón szivarok ezentúl új, sajtolatlan alakban készítették.

— Rott Lipót és testvére női divatüzletében városunkban már számos év óta a legjobbjárulékos üzletnek, hogy hasonlók az A. Jelen báljában ismétlődő bátran ajánljuk a t. közönség figyelmébe ez üzletet, mely a

Magyar dalársulat Párisban. Bogdy Alajos (Sándor-utca 10. sz. 12-ik ajtó) felhívást intézett ama népszínmű-énekesnők vagy műkedvelőkhöz, kik még eddig csak szűkebb körökben énekeltek.

— Apróság. Csokonai vitéz Mihály debreczeni diák korában egykor Kovási helységbe ment legatibába.

— Hallja-e kend bási. Van-e még ide messze Kovási? De mily lón meglepetése s elpudeálása, midőn a kérdezett egyszerű pásztor így felelt neki rögtönözve:

Menjen az ur szaporán, Még ma elérí korán.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ. Holnap bérletfolyamban adatik: A SÁRGA CSIKÓ. Legujabb népszínmű 3 felvonásban.

A szerkesztő nyílt postája. Bécs. Nagyon köszönöm. Holnapra maradt Budapest. A másik nincs meg.

Felelős szerkesztő: SZATMÁRI KÁROLY. (Szerkesztő lakása: kismesterutca 1385. sz. a.)

Előzetési ár. Helyben és postán. Egy évre 10 ft. — kr. Négyre 24 ft. — kr. Hétre 36 ft. — kr. Évesre 48 ft. — kr. FOLYOSZTOTT ÉGÉSEKRE KÖLTSÉG KÖZÖLŐSÉG.

Előzetési hely. TELERŐDI K. LAJOS 4-10. CS. Kégykereskedésben a Magyar Kir. Post. Hiv. 10. sz. 12-ik ajtó.

A ki öngyilkos ak. — Ausztria. — A mit Európa sorsára hatunk: az csak egyenlő a min akármelyik percz buzhatja egy vad macs diplomácia haragos körmenisítő itéletet.

Epen azért igen könnhalomra irni a betűket, ma a föld sarában meghurcolt kezeket, a melyek a jelenemcsak egyes népek, trónjainak sorsát tartják a nem lenni: bátrá között.

De nekünk egyének lehet dolgnak. Le és feltűbár a legmagasabb polozórank.

Hanem akkor, midőnclyek istenséget, a megdósdógot látjuk egyik-másik arcuzt csapni, akkor megbitünk, s a kétség férdőz és ott áll a gyanakóvó kérdő a föld látán igaz em Pillantásunk kelet szgyult a szomszédház. Tegnyegeti közvetlen a veszőfelénk harapoznak. Jól tudcsirájában, ott el nem fojnűnk menthetetlenül feljűtő elem.

S ott van a mi kérdéses társunk: Ausztria, rónket a kézősűgy bílinezsi bszasztá: mit tett háseré? Segített a gyujogde nem vitélül legyőzött halotti torára készült a a mi „védnökünk”, az e rézt venni. És hogyan „Béke” — ez is a pallos, mely által m halalos csapást török véDe ne érzékenyked az eszmék s az esemény a mint azok vannak és által kezünkbe adattak.

A muszka-török hállátszik — Európa dípl feltétellel akarják a bék hogy az eddig Törökors s ennek fenhatósága alszek — a portától függjenek.

S ebbe Ausztria gyezni látszik, legalárekig.

Az öreg Garibaldi, e megőszült apostola, emeli a kancuskalatakmert ki birta ereszteni a rabló hadjáratának hazitűfelszabadítás.

E szempontból láts európai diplomácia is, európai keze a muszka fel

A béke jelszava tel De az a bántulatos részben saját feltátría, mely mintegy 2 — a g y a r f ű g g e . Megtért-e, vagy csak felhasználni ama szent fo reink megrontására? Tet De ne érnünk e h

Az ezred zás. Humoriztikus ábrázolás (Végső).

Bálint alig lútt fűlűn börtön, főbe lövte, bifia, lelkeben már csak ilyeneket az ember marajona több kijövet, a ki volt bemeimerte. — En ugyan jól magában — ha a generál a vaskereszettel a zászlón tudná, hol volnék most! — képen ez a példátlan kegy lentájára részről épen nem, hanem a saját magok érdek tudnillik vákságokkal csak sügöt ne valljanak, azt a m bárgyubb volt hogy sem be meg volt hatva a kegyele hála és öröm érzetűl dobog

Ki ment szeretete volna Ágneszt meglátni, vele le

Kész bál ruhák. Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására juttatni, miszerint fehér és színes tartálánból a legujabb divat szerinti ruhákat készítették.

III-ad árverési hirdetmény. A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírre tétetik, miszerint Gergely Antal végrehajthatónak Matkó Ferenc végrehajthatást szennedő elleni végrehajthatási ügyében lefoglalt, a debreczeni 89. számú telekkönyvbe jegyzett 1 hold s 884 □ öl homokkerti szállónak 400 ft-ra becsült fele részébe, az 1878. évi február hó 9-ik napján, délután 3 órakor, a törvényszék árverési termében végrehajtható Mészáros László által megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladni fog, ugymint:

Gummi- és halhólyagokat a legujabb gyártmányt, tucztját 1 frttól 4 frtig, valamint specialitásokat nők számára tucztját 3 frttól, utánvételt mellett szállít a Gummi-különlegességek gyára Bécsben (Wien, Mariahilferstrasse 114.) 22 1—12

100 frtot és még többet ígér egy jó hírben álló ház: úgynökök, tanítók, magán egyének és nyugdíjasoknak havi mellékjöveldelmű. Pályázatokat (csak német nyelven) A. B. C. 241. sz. a. továbbit Daube G. L. és társ kiadóhivatala Wien, I., Singerstrasse Nr. 8. 460 10—15

A háboru, mely miatt a keletre szánt tetemes szállítmányoknak abban kellett maradniok, arra készíti STRAUSS A. fehérnemű-kelengye gyárát Bécsben, Rothenthurmstrasse 24. hogy összes megtartott kisebb és nagyobb árukuldeményeit, u. m. ur-, női- és gyermek-fehérneműt valamint vásznat, zsebkendőket, asztalneműt stb. a roppant raktár gyors kiritése végett az itt jegyzett igazán alós árakon adja.

II-od árverési hirdetmény. A debreczeni kir. törvényszék részéről közhírre tétetik, miszerint Holcs Arnoldnak Zichermann Ignaczné Engländer Rozália elleni végrehajthatási ügyében lefoglalt, a debreczeni 2241. számú tjkvbe jegyzett ingatlanoknak cserépgyárt és téglavetőt képező tartozékának 18000 ft-ra becsült fele része az 1878. évi február hó 21-ik napján délután 3 órakor, mint második határidőben a tvszék árverési termében, végrehajtható Török Péter által megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladni fog, u. m.:

Kiadó tulajdonos: a debreczeni függetlenségi párt.

Debrecen, 1878. Nyomatott Tiszai Dániel örökselei könyvnyomdájában.